

Az erdőgazdaság kátéja. Pollák Ferencz — Hainburg város főerdésze — aki évek előtt Magyarországon közszolgálatban állott, Wienben, Fromme Károlynál: „Katechismus des Forstschutzes, des Waldbaues und der Forstbenutzung“ czimű kátékat adott ki, melyek olyanok számára irattak, akik az erdőőri vizsgára készülnek. Szerző a legujabb tapasztalatokra is kiterjesztette műveit, melyek igen jó áttekintést nyújtanak az erdészeti altisztek tudni-valójáról.

Biséll Gyula.

Vadászfy Jenő. †

1846—1909.

A magyar erdőgazdaságnak ismét egyik lelkes, jószivű munkását ragadta el a kérlelhetetlen halál. Az Országos Erdészeti Egyesület régi igazgatóválasztmányi tagját veszítette benne, ki az egyesület kérdései iránt melegen érdeklődött, tudását, tehetségét a magyar erdőgazdaság és fakereskedelem javára, különösen a többször rendezett országos kiállítások alkalmával sikeresen érvényesítette.

A tevékeny, rokonszenves szaktárs társadalmi téren is, főként mint vármegyei bizottsági tag is kiérdemelte polgártársai tiszteletét és becsülését és a több esetben reáruházott felelősségteljes és bizalmas tisztet általános közmegelegedésre töltötte be.

A kartársi szeretet tartsa fenn jó emlékét, könnyű legyen a föld, mely a szak iránt mindenkor lelkes szívét takarja.

Vadászfy Jenő kir. közalapítványi erdőtanácsos életrajzi adatai a következők: Szepes vármegyében Imrefaluban 1846. évi április hó 9-én született. Középiskoláit Lőcsén, Rozsnyón és Nagyváradon végezte. Egy évig az erdészeti akadémiára való menetele előtt a szepesi r. kath. püspökség szepesvéghelyi erdőgondnokságánál mint erdősegéd volt alkalmazva. 1868. évben mint ösztöndijas hallgató végezte a selmeczbányai akadémián az erdészeti szakot, s azután 1868. évi október hó 1-től 1869. évi december hó 31-éig Coburg Gotha herczeg káposztafalvi erdőhivatalánál mint erdőgyakornok szolgált.

1869. évi december hó 6-án a mislyei kir. közalapítványi erdőhivatalhoz erdészeti irnoknak kinevezetvén, 1870. évi január hó 1-én az első hivatalos esküt, október hó 6-án az államvizsgát letette.

Curia-Tyben és Ósván 1872. évben, Czegléden 1874. évben, Máriacsaládon 1875. évben vette át az erdőgondnokságok vezetését. Az 1877. évben máriacsaládi erdész korában 31.79 hektoliter gyapjaspillepetét szedett, mely buzgó ténykedéseért az akkori földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter úr által elismerésben részesült. Általában szenvedélyes rovargyűjtő és méhészt volt.

1879. évi október hó 1-én budapesti vallásalapítványi faraktár-gondnokká kinevezetvén, az 1885. évi budapesti országos kiállítás rendezése körül kiváló érdemeket szerzett. 1890. évi április hó 1-én erdőmesterré lépett elő. Az 1890. évi Bécsben tartott mező- és erdőgazdászati kiállításon, továbbá az 1896. évi millenáris kiállításon mint jury-tag szerepelt és legfelsőbb elismerésben részesült. A vallásalapítványi faraktár házi kezelése Budapesten 1898. évi augusztus hó 1-én megszűnvén, átmenetileg 1899. évi április hó végeig számvevőségi szolgálatra osztatott be, 1899. évi május hóban pedig a pilismaróti erdőgondnokság vezetésével megbizatván, 1903. évi június hó 1-én kelt legfelsőbb elhatározás alapján az erdőtanácsosi címmel kitüntettetett, míg végül 1907. évi június hó 15-én erdőtanácsossá kineveztetett.

Meghalt Pilismaróton 1909. évi május hó 3-án, hosszú kinos szenvedés után, közalapítványi szolgálata 40. évében.

Temetése folyó évi május hó 4-én ment végbe a szaktársak élénk részvéte mellett. Ott volt Dapsy Frigyes kir. közalap. főerdőtanácsos, számos kir. közalap. erdőtiszt kíséretében, továbbá Lagler Gyula m. kir. erdőtanácsos, Nadhera Pál és Nozdroviczky Miklós erdőmesterek, Bund Károly egyes. titkár és még többen.

